

DEKANIJSKI VINOGRAD

DRAVLJE, JEŽICA, KOSEZE, PODUTIK, STOŽICE, ŠENTVID, ŠIŠKA, PIRNIČE,
PRESKA, SORA, SV. KATARINA - TOPOL, ŠMARTNO POD ŠMARNO GORO IN VODICE

LETO VIII

ŠTEVILKA 20

APRIL 2017

PASTIRJEVA BESEDA

“MIR VAM BODI!”

V naši družini smo trije fantje. Jaz sem najmlajši. Do desetega leta smo si delili eno sobo. Ko smo šli spat, je mama ugasnila luč, bratje pa smo še nekaj časa klepetali.

Nekoč smo se pogovarjali o smrti in boleznih. Brata sta mi govorila o raku, ki ga lahko dobiš, če si preveč vrtaš po nosu. Ker sem imel to navado, me je zajel smrtni strah. Začel sem glasno jokati. Mama me je slišala in prišla v sobo. Vprašala me je, zakaj jokam. Rekel sem ji, da bom umrl. Objela me je in pomirila, obenem pa še oštela brata.

Strah pred smrtjo močan in globok. Čeprav storimo vse, da bi ga prikriili ali vsaj omilili, smo z vsakim dnem bliže pragu, ki loči življenje od smrti.

Jezusovi učenci so bili po njegovem trpljenju in smrti prestrašeni. Skrivali so se in bali za življenje. Tedaj vstopi Vstali in jim zagotovi: »*Mir vam bodi*«.

Jezus je prišel iz kraja smrti, šel je celo v predpeklo. Tudi njega je bilo pred smrtjo strah. Evangelisti pišejo, da je padel na tla in drgetal od groze. Njegov pot je bil kakor kaplje krvi. Zdaj pa se je vrnil kakor mama, da pomiri svoje otroke.

Jezus je smrt okusil in premagal, zato njegov pozdrav prihaja iz kraja smrtne sence. Njegov besede so verodostojne, saj je edini, ki je prišel od tam. Mir, ki ga oznanja, je sad izkustva smrti in zmage nad njo.

Tudi v veri v vstajenje moramo postati kakor otroci, če hočemo priti v nebeško kraljestvo. Tako kot je apostolom velikokrat postavil otroka za zgled, z otroškim zaupanjem sprejmimo Jezusove besede in zagotovilo: »*Ne bojte se*.« Pustimo, da nas te besede objamejo in blagoslovijo (= »blago slovo«, to je: blaga, pomirjajoča beseda).

Mir in strah ne gresta skupaj, tako kot vera in obup ne. Zato bomo pozorneje prisluhnili in ponotranjili prošnjo, ki jo duhovnik moli pri vsaki sveti maši: »... *in varuj nas pred vsakim nemirom*.«

Jože Čuk, prodekan, Sora

G. SIMON VIRANT, ŠENTVIŠKI KAPLAN

Prihajam iz župnije Sodražica. Otroštvo in mladost sem preživel v vasi Globel v šestčlanski družini. Poleg staršev Očeta Štefana in mame Jožice imam še dva mlajša brata Janeza in Marka, do mojega sedemnajstega leta pa je živila med nami tudi stara mama Angela.

Moje otroštvo je bilo zaznamovano z delom na naši mali kmetiji, druženjem z vaškimi otroci in nauki moje stare mame. Po osnovni šoli sem se učil za poklic geometra in ker v tem nisem dobil zaposlitve, sem se zaposlil v domačem kraju kot delavec v lesarstvu. V tem poklicu sem si služil kruh do svojega tridesetega leta.

Že kot otroka pa me je na nek skrivnosten način privlačil lik duhovnika. Posebej močen klic in duhovništvo sem začutil ob koncu srednje šole, toda tako velike odločitve sem se bal sprejeti. Ker pa Bog ne odneha od svojih poti in načrtov mu sedaj skušam služiti kot kaplan v Šentvidu.

Simon Virant, kaplan, Ljubljana Šentvid

NOVOMAŠNIK BOD POZDRAVLJEN!

Od avgusta 2016 sem v župniji Ljubljana Dravljje v službi duhovnega pomočnika. Med vas sem prišel iz Rima, kjer sem bil marca 2016 med jezuiti posvečen v diakona in zaključil študij teologije.

Bivanje na gorenjskem robu Ljubljane me duhovno, kulturno in družabno poživlja. Letos v ljubljanskem bogoslovju obiskujem študijski program za novomašnike, predvsem pa na župniji spremljam prvoobhajance, srednješolce, starejše ministrante in skupino duhovnih vaj. Kot diakon pri mašah berem evangelij in kdaj pridigam, pokopavam in krščujem, občasno strežem pri bogoslužju v ljubljanski stolnici.

Vse to je po Božji previdnosti priprava na duhovništvo. Ker prihajam iz župnije Sv. Lovrenca na Pohorju (sem letnik 1981), bo posvečenje v mariborski stolnici (29. junija). Priporočam se v molitev in vas prisrčno vabim na ponovitev nove maše, ki bo v nedeljo, **9. julija 2017**, ob **10.00** v Dravljah!

Rok Bečan DJ, diakon, Ljubljana Dravljje

“ALELUJSKA” MISEL IZ KARMELA

Dogodki zadnjega tedna življenja Jezusa Kristusa so si sledili strnjeno, z veliko hitrostjo, ki spominja na natrpan ritem našega življenja ...

Odhajal je iz Betanije v Jeruzalem, tam se je v vedno bolj napetem ozračju srečeval s trdoto voditeljev judovskega ljudstva in zaprtostjo njihovih src pred odrešenjem, a je vztrajal – učlovečena Beseda! – in vabil z besedo k resnični podobi Boga Očeta.

Iz Jeruzalema se je na večer vračal v Betanijo, v oazo miru, tam je žena strla alabastrno posodico dišečega olja in mu maznila telo za pogreb. In poleg zbeganih src učencev se je Jezus soočal z Judom Iškarijotom, ki je bil sam v sebi že zelo daleč od Učitelja in Odrešenika. Imel je lastno predstavo o odrešenju, ki ga je pripeljala v najhujšo osamljenost.

Potem so si kot v burnem crescendo - na primer Händlove Aleluje – sledili dogodki zadnje večerje, Getsemanija, sodnega procesa in obsodbe, bičanja, norčevanja, vrtinca zla, ki je dosegel svoj vrh na Kalvariji, ko je obvisel razpet ... Ko je v zapuščenosti, ki jo je v ljubezni nosil, izročil svojega Duha v Očetove roke, se je zanj začela globoka tišina

(fotografije: karmelitanke.rkc.si)

... kot tisti dve četrtninski pavzi v Händlovi Aleluji, pred zadnjim zmagoslavnim vstajenjskim fortisimom ...

Učenci, predvsem pa Marija, so v globoko tišino vstopili na sobotno jutro. Petkovo popoldne je bilo še vse preveč grozljivo za tišino. Sneli so ga s križa. Bil je mrtev. In položili so ga v grob.

Tudi za nas in za vse stvarstvo se s soboto začinja globoka tišina. Ko tedaj zremo Gospoda v osrčju zemlje, nas tudi on zre v pričakovanju, da se naše srce prebudi za njegovo ljubezen: da bomo na vstajenjsko jutro lahko Magdalena, Peter in Janez, pa tudi Tomaž in predvsem mati Marija.

Da bomo novi Adam, novi človek, radostni, ker smo v krstni vodi potopljeni v Vstalega in odrešeni! Radostni, ker ne živimo več mi, ampak Kristus živi v nas ...

Tega okušanja naše edine resničnosti, ki ne bo minila nikoli, da smo v Kristusovi ljubezni odrešeni za večno življenje, vam iz srca želimo na letošnjo veliko noč in vam zagotavljamo svojo molitev in bližino

sestre karmelitanke, Sora

DEKANIJSKA PRIHODNOST

20. 4. 2017	<i>Tečaj Beta - izobraževanje odraslih (Vstajenje)</i>	Ljubljana Podutik	20.00
20. 5. 2017	<i>Mladinski zbor »Šambača« - pesmi z Madagaskarja</i>	Ljubljana Podutik	10.00
10. 6. 2017	<i>Zaključni koncert tečajnikov kitare</i>	Ljubljana Podutik	19.45
11. 6. 2017	<i>Letni koncert Duhovniškega okteta Oremus</i>	Ptujska Gora	17.00
9. 7. 2017	<i>Ponovitev nove maše g. Roka Bečana DJ</i>	Ljubljana Dravlje	10.00
12. 7. 2017	<i>Gostovanje pevskega zbora s Filipinov</i>	Ljubljana Dravlje	

(M. I. Rupnik, *Vstali*)

Vsem prebivalcem v naši dekaniji, ki se razteza od Katarine do Šmarne gore, od Sore do Stožic, voščimo dekanijski duhovniki in vsi sodelavci blagoslovljene in doživete velikonočne praznike.

Naj preko evharističnega velikega četrtega, mučnega trpljenja velikega petka, grobne tišine velike sobote, v svojih srcih doživimo ALELUJO velike noči Jezusovega vstajenja!

Izdajatelj: Dekanija Ljubljana Šentvid; odgovarja: France Mervar, dekan

Uredniški odbor: France Mervar, Janko Jeromen in Sebastjan Likar

Likovna zasnova: Lojze Čemažar; slike: Lea Merše, internet, osebni arhiv; lektorirala: Maja Sušin

Priprava za tisk: Salve d.o.o.